

РЕШЕНИЕ

№ 3888

гр. София, 14.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65
състав**, в публично заседание на 01.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **2394** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 186, ал. 4 от Закона за данъка върху добавената стойност (ЗДДС).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет.1, ап.4, представлявано от управителя П. В. В., срещу заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-119-0355283/11.02.2020г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“- П. в Централно управление на Националната агенция за приходите (ЦУ на НАП), с която на основание чл.186, ал.1, б.,„а“ от ЗДДС му е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) запечатване на търговски обект - база за отдих „Р. лодж“, находяща се в к.к. П., общ. С., местност Р. ливади, и забрана за достъп до него за срок от 7 дни.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на обжалваната заповед поради противоречие с материалния закон, съществено нарушение на административнопроизводствените правила, неспазване изискването за форма на административния акт и противоречие с целта на закона. Изложени са твърдения, че не е извършено нарушение. Моли съда да отмени заповедта. Претендира разности.

Ответникът, началник отдел „Оперативни дейности“ П. в Централно управление на Националната агенция за приходите, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. В писмен отговор излага подробни доводи за законосъобразността на оспорваната заповед. Представя административната преписка. Счита, че заповедта е

законосъобразна и моли съда да отхвърли обжалването. В писмения отговор претендира юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв, съгласно чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Жалбата е подадена от надлежна страна, в законоустановения срок, срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Административното производство по издаване на обжалвания акт е започнало по повод извършена проверка на 04.02.2020г. в к.к. П., обл. С., [община], в база за отдих "Р. лодж" в местност Р. ливади, стопанисвана от жалбоподателя [фирма]. При проверката е установено, че на 30.01.2020г. в 19:14ч. е издаден фискален бон (ФБ) № 003651/30.01.2020г. на стойност 382 лв. От тях 191 лв. са платени в брой, а останалите 191 лв. са отбелязани като платени с "талон". От направена разпечатка от Р. терминала в обекта е установено, че 191 лв. са платени с V. карта. Плащането с "карта" е некоректно отчетено като плащане "с талон".

Резултатите от проверката са отразени в протокол за извършена проверка сер. АА № 0355283/04.02.2020г., съставен на осн чл.110, ал.4, вр. с чл.50, ал.1 ДОПК.

Като се е позовал на констатациите от проверката, административният орган е приел, че по този начин некоректно е представен начинът на плащане, поради което е налице нарушение на чл.26, ал.1, т.8 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажбите чрез електронен магазин (Загл. изм. – ДВ, бр. 80 от 2018 г.). Поради това, във вр. с чл.118, ал.4, т.4 от ЗДДС, на осн чл.186, ал.1, т.1, б. "а" от ЗДДС вр. с чл.186, ал.3 ЗДДС на [фирма] е наложена ПАМ – запечатване на търговски обект - база за отдих "Р. лодж", находящ се в к.к. П., общ. С., местност Р. ливади, стопанисван от дружеството за срок от 7 дни. Заповедта е връчена на управителя на 14.02.2020г.

Като част от административната преписка са приложени събраните и съставени в хода на проверката доказателства – опис на паричните средства в касата към момента на проверката; справка за лицата работещи в обекта; регистър гости; декларация от управителя на дружеството, че в обекта работи едно фискално устройство, а управителят не е запознат поради каква причина във фискалния бон излиза "талон"; копия от дневен отчет; отчет контролна лента; дневен финансов отчет. Представена е и обяснителна записка от сервизен техник от [фирма] относно типа плащане "талон" в база за отдих "Р. лодж". Според нея при доработка на ФУ "Т. ZM-KL V2" производителят е променил (без да бъдат изрично уведомени) номерацията на видовете плащания във ФУ. В следствие на това, всички плащания "по карта" в системата са отразени като плащания тип "талон" във ФУ за периода от 20.02.2019г. до 05.02.2020г. Заявено е, че софтуерът вече е преконфигуриран и вече, когато се прави плащане с карта се записва правилната група плащания.

Пред съда от страна на жалбоподателя са представени писмени доказателства: договор за абонаментно обслужване на касови апарати с фискална памет № 14647/19.08.2019г. между [фирма] и [фирма]; свидетелство за регистрация на фискално устройство № 9440/20.02.2019г.; декларация за съответствие за процесното ФУ; гаранционна карта на ФУ; уведомление от 13.02.2020г. за приемане на справка-декларация за ДДС за януари 2020г.; дневен финансов отчет за 30.01.2020г., в който е отразено плащането от 191 лв. като "талон".

По делото е назначена и прието заключение на съдебно-счетоводна експертиза. Вещото лице е извършило справка в счетоводството на жалбоподателя и е стигнало до извод, че има неотразен проход за 30.01.2020г. по фискален бон № 003651/30.01.2020г.

С цел опровергаване на този извод от жалбоподателя са представени: дневен финансов отчет за 30.01.2020г., от който е видно, че има отбелязване на сума от 191 лв. като талон и съкратен месечен отчет от фискалната памет, от който е видно, че към 30.01.2020г. има включен блок 0372, в който е отразено плащането с "талон" от 191 лв. Представено е и извлечение от банковата сметка на дружеството жалбоподател в О. АД, от което се установява, че на 31.01.2020г. е постъпила сума 191 лв. по картова транзакция. Приет е и отчет от извършените продажби от дружеството, от който е видно, че то е осчетоводило сумата по месечния отчет, в която сума влиза и сумата от 191 лв., описана в дневния отчет като получена в банковата сметка като картова транзакция.

При така установената фактическа обстановка, съдът от правна страна приема следното:

Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-119-0355283/11.02.2020г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“- П. в Централно управление на Националната агенция за приходите, е издадена на основание чл. 186, ал.1, б. а от ЗДДС. Съгласно чл.186, ал.3 от ЗДДС принудителната административна мярка по ал. 1 се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или от оправомощено от него длъжностно лице. Видно от представената по делото заповед № ЗЦУ-ОПР-16/17.05.2016г. (л.12 от делото) на изпълнителния директор на НАП, началниците на отдели „Оперативни дейности“ в дирекция „Оперативни дейности“ в главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП са упълномощени да издават заповеди за налагане на ПАМ на основание чл.186, от ЗДДС. Следователно заповедта е издадена от компетентен орган.

Заповедта е издадена в писмена форма и съдържа фактическите и правни основания за издаването ѝ. Неоснователни са доводите за липса на мотиви. В заповедта са отразени фактите, установени при проверката, въз основа на които е наложена ПАМ. В мотивите си заповедта препраща и към съставения протокол № 0355283/04.02.2020г., който представлява официален свидетелстващ документ и в който ясно и конкретно са отразени фактите, установени при проверката. При издаването на заповедта не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Съгласно чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" ЗДДС принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до един месец, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не спазва реда или начина за издаване на съответен документ за продажба.

Към реда за издаване на документ са относими задълженията по чл. 26, ал. 1, т. 8 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изискванията към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин (Загл. изм. - ДВ, бр. 80 от 2018 г.). Нормата на чл. 26, ал. 1 от Наредба Н-18/2006 г. определя задължителните реквизити, на които следва да отговаря фискалната касова бележка от фискално устройство, в това число обща сума за плащане и начин/и на плащане – т. 8.

По силата на чл. 187, ал. 1 ЗДДС при прилагане на ПАМ по чл. 186, ал. 1 се забранява и достъпът до обекта или обектите на лицето, а наличните стоки в тези обекти и прилежащите към тях складове се отстраняват от лицето или от упълномощено от него лице. Мярката се прилага за обекта или обектите, където са установени нарушения.

В настоящия случай между страните не се спори, че плащането извършено на 30.01.2020г. с карта в размер на 191 лв., като част от общата сума от 382 лв., е отразено като плащане с “талон”, вместо като плащане “по карта”. Това се установява и от събраните писмени доказателства. С оглед на това административният орган правилно е приел, че допуснатото нарушение попада в хипотезата на чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" ЗДДС. В случая административният орган действа при условията на обвързана компетентност, т. е. при допуснатото нарушение той е длъжен да издаде заповед за прилагане на принудителна административна мярка.

Съдът не кредитира заключението на вещото лице, че има неотразен приход на 30.01.2020г. от фискален бон № 003651, доколкото, то се опровергава от представените по делото първични и вторини счетоводни документи – дневен отчет, извлечение от банкова сметка, съкратен месечен отчет от фискалната памет, извадката от отчета от извършените продажби. В мотивите на обжалваната заповед за налагане на ПАМ обаче не се твърди, че са налице неотчетени приходи. Наличието на укрити приходи не е условие за налагане на ПАМ по чл.186, ал.1, б. а ЗДДС. Наличието или липсата на вреди, съответно на възможност за тяхното настъпване, е обстоятелство, относимо към продължителността на срока за налагане на ПАМ, но е ирелевантно за упражняване на административното правомощие по прилагането на мярката.

Основание за налагане на ПАМ в случая е неспазване на реда и начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба, част от който е издадения фискален бон да съдържа начина на плащане. В случая не се спори, че този начин е некоректно отразен като плащане “талон”. Установено е, че нарушението е извършено и е налице основание за налагане на ПАМ.

От приложената към административната преписка обяснителна записка от служител на “Ъ. О. се установява неправилно отразяване начина на плащане, когато то се извършва с карта, през продължителен период от време от 20.02.2019г. до 05.02.2020г. Задължение на жалбоподателя е да следи дали издаваните документи за продажба съдържат законоустановените реквизити и дали правилно отразяват извършените плащания, вкл. и начина на плащане.

Софтуерът след 05.12.2020 г. е конфигуриран, но административният орган е длъжен да наложи принудителна административна мярка, като законът не предвижда възможност, когато нарушение е отстранено впоследствие, органът да не налага мярка.

С оглед установения факт, че ФУ е отразявало некоректно начина на плащане с карта в продължение на почти година, настоящият състав намира, че оспореният административен акт съответства и на целта на закона, а именно предотвратяване и преустановяване на административни нарушения в защита на държавния бюджет и за осигуряване на регулярност на приходите и нормално функциониране на цялата държавна бюджетна система. Некоректното отразяване начина на плащане възпрепятства контрола и засяга утвърдения ред на данъчна дисциплина.

Принудителната административна мярка е израз на административната държавна принуда, поради което за всеки конкретен случай трябва да е определена в такъв вид и

обем, че да не ограничава правата на субектите в степен - надхвърляща тази, произтичаща от преследваната от закона цел. Преценката за съответствие на ПАМ с целта на закона следва да се извършва в съответствие с характера ѝ във всяка една от хипотезите на чл. 186, ал. 1 от ЗДДС. По отношение хипотезата на чл. 186, ал. 1 б "а" ЗДДС, мярката запечатване на търговски обект има превантивно действие, а именно да се предотврати извършването на друго противоправно поведение от страна на нарушителя. Следва да се има предвид, че във всички случаи изводът, че съществува такава възможност трябва да е мотивиран и фактически обоснован от конкретни обективни дадености, от които може да се изведе обоснован извод, че нарушителят може да извърши друго административно нарушение. По аргумент от разпоредбата на чл.59, ал.2, т.4 от АПК, необходимостта от налагане на ПАМ следва да е обоснована от административния орган съобразно преследваната от закона цел.

Съдът намира че административния орган е определил правилно и продължителността на срока на наложената ПАМ, като е обсъдил конкретните факти, тежестта на нарушението и е направил конкретна преценка на необходимостта да се преустановят незаконосъобразните практики в обекта.

Обстоятелството, че в мотивите относно продължителността на срока на наложената ПАМ е споменато липса на реквизит по т.7 вместо т.8 от Наредба № Н-18, на МФ не представлява съществено нарушение, водещо до незаконосъобразност и съответно отмяна на заповедта. От изложените мотиви за срока се установява, че органът е отчетел факта, че с извършеното нарушение се засяга установения ред на данъчна дисциплина, който осигурява пълна отчетност на извършваните от лицата продажби и тяхната регистрация и последващата възможност за проследяване на регистрираните оооти. Срокът е съобразен и с целената превенция за преустановяване на незаконосъобразните практики в обекта. Определеният срок от 7 дни е в съответствие с охраняваните обществени отношения и съответства на целта на закона по чл. 22 ЗАНН и на принципа за съразмерност, установен с чл. 6, ал. 2 АПК.

По изложените мотиви, съдът приема че не са налице основанията по чл.146 АПК за отмяна на оспорената заповед, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора, с оглед направеното в писмения отговор искане, на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв., на осн. чл.24 НЗПП във вр. с чл.37 ал.1 ЗПП вр. с чл.78 ал.8 ГПК вр. с чл.144 АПК. Съгласно чл. 186, ал. 4 ЗДДС обжалването на акта за налагане на принудителна административна мярка е по реда на АПК, поради което разноските се определят на основание чл. 143, ал. 1 АПК във връзка с чл. 78, ал. 8 ДОПК.

Водим от горното, Административен съд София-град, LXV състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет.1, ап.4, срещу заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-119-0355283/11.02.2020г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“ - П. в Централно управление на Националната агенция за приходите.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет.1, ап.4, да заплати на Национална агенция по

приходите, [населено място], направените по делото разноси в размер на 100 (сто) лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок.

Съдия: